

عنوان مقاله:

بررسی روایت و بن مایه های داستانی در نفثه المصدور

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 13، شماره 25 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمود رنجبر - دانشجوی دکتری دانشگاه گیلان

محمد علی خزانه دارلو - استادیار دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

نفثه المصدور یکی از آثار مهم تاریخی، ادبی اوایل قرن هفتم هجری قمری است. شهاب الدین محمد خرنذری زیدری نسوی در سال ۶۲۸ (ق.ه) - چهار سال پس از مرگ سلطان جلال الدین خوارزمشاه - این اثر را به منظور شرح مصایب خود در زمان ملازمت و پس از مفارقت از سلطان، خطاب به یکی از متنفذین دیار خود نوشته است. اگرچه نویسنده اثر قصد داستان گویی نداشته؛ اما ترتیب انتخاب ماجراها، نظم علی و معلولی به همراه بن مایه های روایی را به وجود آورده است. پرسش اساسی پژوهش این است که آیا می توان نفثه المصدور را یک اثر روایی با بن مایه های داستانی دانست؟ برای پاسخ به این پرسش، با واکاوی روایت نفثه المصدور تلاش شده است، تا آن راز منظر جنبه های روایت و تطبیق چهار مقوله مبانی روایت، کانونی شدگی، زاویه دید و گفتمان روایی - به منظور محدود شدن در حد یک مقاله - مورد بررسی قرار دهیم. استفاده از چارچوب روایت در نفثه المصدور نشان می دهد، اگر چه نویسنده قصد داستان گویی نداشته است، اما در پس آرایه های متعدد و نثر مصنوع این اثر، بن مایه های داستانی وجود دارد. با بسط این روش، و توسع در به کارگیری عناصر داستانی امروز در آثار تاریخی ادبی کهن، -بخوبی- می توان این آثار را تحلیل و بخشی از جنبه های پنهان آنها را نشان داد.

کلمات کلیدی:

روایت، زیدری، نفثه المصدور، راوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734477>

